

การใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจ ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2

STRATEGIC SELF-REGULATION USE IN ENGLISH SPEAKING AND LEARNING MOTIVATION OF SECOND-YEAR UNDERGRADUTES

ฉนกร สุวรรณพฤติ^{1*}Tanagorn Suwannaprut ^{1*}

Received : 30 January 2025

Revised : 22 April 2025

Accepted : 24 May 2025

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้วัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 2) ศึกษาแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 การศึกษานี้มีกลุ่มตัวอย่างการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 85 คน ในปีการศึกษา 2567 เครื่องมือวิจัยที่ใช้เก็บข้อมูลเชิงปริมาณ คือ แบบสอบถามการใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการพูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ผ่านการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา มีค่า IOC ระหว่าง 0.67- 1.00 และทดสอบค่าความเชื่อมั่น (Cronbach alpha) อยู่ในระดับ 0.83 และ 0.89 ตามลำดับ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เพียร์สัน (Pearson correlation coefficient) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพใช้แบบสัมภาษณ์ และสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก โดยใช้กลยุทธ์กำกับตนเองด้านแรงจูงใจ (ค่าเฉลี่ย 4.19) และกลยุทธ์กำกับตนเองด้านเจตคติ (ค่าเฉลี่ย 3.52) ในระดับมาก 2) ด้านแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.46) เมื่อพิจารณาประเภทของแรงจูงใจ นักศึกษามีแรงจูงใจภายนอกมากกว่าแรงจูงใจภายใน และ 3) การใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการพูดมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ

¹ ศูนย์ภาษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

¹ Language Center, Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage

* Corresponding Author's E-mail: tanagorn@vru.ac.th

แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับน้อย ($r = 206$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การวิจัยนี้มีข้อเสนอแนะว่า กลยุทธ์กำกับตนเองในการพูดและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษมีความเกี่ยวข้องกัน เมื่อผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนจะใช้กลยุทธ์กำกับตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการพูด ดังนั้น ผู้สอนควรเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีและมีแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น และสอนให้ผู้เรียนรู้วิธีการเรียน โดยฝึกใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดให้ดียิ่งขึ้น

คำสำคัญ: กลยุทธ์กำกับตนเองในการพูดภาษาอังกฤษ / แรงจูงใจในการเรียน / นักศึกษาระดับปริญญาตรี

ABSTRACT

The purposes of this study were to 1) investigate the use of strategic self-regulation for English speaking by second-year undergraduates 2) examine learning motivation of second-year undergraduates of second-year undergraduates and 3) find the relationship between the use of strategic self-regulations for English speaking and learning motivation of second-year undergraduates. The sample was 85 second-year undergraduates studying in academic year 2024 at Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage. Quantitative data were collected by strategic self-regulation for speaking questionnaire and learning motivation questionnaire. Both questionnaires were examined for construct validity and Cronbach's alpha reliability. They were found valid between 0.67 - 1.00 and reliable 0.83 and 0.89 respectively. Quantitative data were analyzed by descriptive statistics including frequency distribution, percentage, mean, and standard deviation. Pearson correlation coefficient at 95 percent confidence level was used to find the relationship. Qualitative data were collected using the interview and participant observation. The gathered data were analyzed by content analysis.

The findings revealed as follows: 1) The students use self-regulation strategies in English speaking at a moderate to high level. They used motivational self-regulation strategies (mean, 4.19) and affective self-regulation strategies (mean, 3.52) at a high level; 2) In terms of overall learning motivation, it was found at a moderate level (mean, 3.46). When considering motivation types, the sample students had more extrinsic motivation than intrinsic motivation; and 3) The use of self-regulation strategies in speaking had a positive relationship with English learning motivation at a low level ($r = 206$) with statistical significance at 0.05 level. The results suggest that the use of self-regulation strategies in speaking and learning motivation are positively related. When students are motivated to learn, they use self-regulation strategies to

improve their speaking competency. Teachers should enhance positive learning environment so that students have a good attitude and are more motivated to learn. It is suggested to teach students how to learn by using self-regulation strategies to better their English proficiency.

Keywords: Strategic self-regulation in English speaking / Learning motivation / Undergraduates

บทนำ

เป้าหมายสำคัญประการหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ คือ การพัฒนาผู้เรียนให้สามารถพูด เข้าใจ และสื่อสารภาษาอังกฤษกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Harmer, 2015) ทักษะภาษาอังกฤษนับเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญที่จำเป็นต่อการศึกษาและการทำงาน และเป็นคุณสมบัติหนึ่งที่ผู้ประกอบการให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการดำเนินธุรกิจที่ต้องมีการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติ การจัดการเรียนรู้ในปัจจุบันจึงมุ่งเน้นพัฒนาทักษะสื่อสารทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียน ให้กับผู้เรียนเพื่อนำความรู้และทักษะไปใช้ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ หนึ่งในทักษะภาษาที่ใช้บ่อยโดยเฉพาะในชีวิตประจำวัน คือ ทักษะการพูด ซึ่งเป็นทักษะที่ค่อนข้างยากเมื่อเทียบกับทักษะอื่น เนื่องจากเป็นทักษะผลิตภาษา (Productive skill) ที่ผู้เรียนต้องแสดงความรู้ความสามารถหลายองค์ประกอบ ทั้งในด้านคำศัพท์ การเรียบเรียงคำพูด การออกเสียง การใช้ระดับภาษาได้อย่างเหมาะสมกับบริบท เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในการพูดสื่อสาร ดังนั้น ผู้เรียนภาษาควรมีกกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาที่หลากหลาย ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยพัฒนาทักษะความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น (Oxford, 2017)

กลยุทธ์กำกับตนเองในการเรียนภาษา (Self-Regulated learning strategies) เป็นเทคนิคหรือวิธีการที่ช่วยผู้เรียนในการกำกับหรือควบคุมการเรียนรู้ของตนเอง ทำให้การเรียนภาษาง่ายขึ้นและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (Oxford, 2017) กลยุทธ์กำกับตนเองจึงมีส่วนสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนภาษา โดยสภายุโรปซึ่งกำหนดเกณฑ์มาตรฐานสากลที่ใช้อธิบายความสามารถทางภาษาของผู้เรียน (Common European Framework of Reference for Languages) หรือ CEFR ที่มีแนวคิดสนับสนุนให้ผู้เรียนภาษาเข้าใจวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Learning how to learn) และการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ (The use of learning strategies) สอดคล้องกับ Oxford (2017) มีแนวคิดที่ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างอิสระ (Autonomous learning) ด้วยการกำกับตนเองในการเรียนรู้ภาษา ประกอบด้วยกระบวนการต่าง ๆ เช่น การตั้งเป้าหมายของการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมและมุ่งมั่นในการเรียน การใช้กลยุทธ์ที่มีประสิทธิผลเพื่อจัดการข้อมูล การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ การใช้ทรัพยากร การบริหารจัดการเวลา การติดตามและประเมินผลการเรียนรู้ การมีทัศนคติเชิงบวก ความเชื่อในความสามารถของตนเอง ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และความพึงพอใจในความพยายามของตนเอง โดย Oxford (2017) เสนอว่าการกำกับตนเองในการเรียนรู้มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จในการเรียนภาษาของผู้เรียน ซึ่งอาจใช้เป็น

แนวทางในการพัฒนาทักษะความสามารถในการพูดของผู้เรียน ดังนั้น การสนับสนุนให้ผู้เรียนใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการเรียนรู้จะส่งผลให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษามากขึ้น รวมไปถึงทักษะการพูด

การศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านกลยุทธ์กำกับตนเองในการเรียนภาษานั้น เริ่มได้รับความสนใจในช่วงปลายทศวรรษที่ผ่านมาในยุค 1980 แม้จะมีผู้สนใจศึกษาการใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น โดยมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการเรียนรู้ในด้านสังคม จิตวิทยา และความสามารถทางภาษา เช่น เพศ อายุ ทักษะคิด ความเชื่อ แรงจูงใจ ความถนัด ระดับผลการเรียน (Teng, 2022) แต่พบว่าส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยที่ศึกษาการใช้กลยุทธ์กำกับตนเองของทักษะการอ่านและการเขียน (Teng & Zhang, 2021) ทำให้เกิดช่องว่างของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์กำกับตนเองด้านทักษะการฟังและการพูดของผู้เรียน จึงมีนักวิจัยกลุ่มหนึ่งสนใจศึกษาการใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการเรียนรู้โดยเฉพาะทักษะการพูด อาทิ Uztosun (2020, 2021) มุ่งเน้นศึกษาแรงจูงใจในการควบคุมตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน ต่อมา Sun (2022) พัฒนาแบบสอบถามเพื่อศึกษาการใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการเรียนด้านทักษะพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง โดยอ้างอิงจากแนวคิด Oxford (2017) ประกอบด้วย 1) กลยุทธ์ด้านปัญญา (Cognitive strategies) คือ กลยุทธ์ทางกระบวนการคิดในขณะพูด การวางแผน ตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ ตรวจสอบความถูกต้องในการใช้ภาษา พยายามใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการพูด และตรวจสอบความก้าวหน้าในทักษะการพูดของตนเอง 2) กลยุทธ์ด้านสังคม (Social strategies) เป็นกลยุทธ์ในการฝึกฝนทักษะการพูดกับเพื่อนและผู้สอน มีส่วนร่วมในกิจกรรมพูดสนทนา และเปิดรับข้อเสนอแนะหรือข้อมูลย้อนกลับจากผู้อื่นเพื่อปรับปรุงแก้ไขทักษะการพูดของตนเอง 3) กลยุทธ์ด้านเจตคติ (Affective strategies) เป็นกลยุทธ์ด้านการควบคุมความรู้สึกนึกคิดให้ผ่อนคลายเมื่อพูดภาษาอังกฤษ ไม่รู้สึกวิตกกังวลเมื่อเกิดข้อผิดพลาดในการพูด และ 4) กลยุทธ์ด้านแรงจูงใจ (Motivational strategies) หมายถึง กลยุทธ์ในการสร้างกำลังใจให้ตนเองเกิดความพยายามพัฒนาทักษะการพูดให้ดีขึ้น นอกจากนี้ มีผู้สนใจศึกษาการใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการเรียนภาษาแบบออนไลน์ เช่น Zhu, Zhang, Au, & Yates (2020) ศึกษาแบบการใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการเรียนรู้ภาษาออนไลน์ผ่าน MOOCs พบว่า ผู้เรียนใช้กลยุทธ์ด้านแรงจูงใจ (Motivational strategies) กลยุทธ์ด้านปัญญา และอภิปัญญา (Cognitive and metacognitive strategies) และกลยุทธ์ด้านพฤติกรรมและบริบท (Behavioral and contextual strategies)

ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ส่งผลต่อการกำกับตนเองในการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ คือ แรงจูงใจ และมีผลต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาเช่นกัน (Teng, 2022) เนื่องจากแรงจูงใจเป็นตัวแปรสำคัญในกระบวนการส่งเสริมการเรียนรู้และทำให้เกิดการรับรู้ภาษา (Language acquisition) จากแนวคิดทฤษฎีของ Gardner (2010) นักวิชาการที่มีชื่อเสียงในการศึกษาด้านทัศนคติและแรงจูงใจของผู้เรียนภาษา อธิบายว่า แรงจูงใจ คือ ความพยายามมุ่งมั่นและปรารถนาที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนภาษาควบคู่กับการมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนรู้ภาษา บุคคลมีเป้าหมายเป็นแรงจูงใจและกำหนดทิศทางการกระทำ ดังนั้น ผู้เรียนภาษาที่มีแรงจูงใจจะมีคุณลักษณะสำคัญ คือ เป็นบุคคลที่มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ มีความมุ่งมั่นตั้งใจแสวงหา

ความรู้ และชอบอยู่ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เพื่อให้การเรียนรู้ภาษาของตนเองสัมฤทธิ์ผลโดยแบ่งประเภทของแรงจูงใจออกเป็น 2 ชนิด คือ แรงจูงใจภายใน (Integrative or intrinsic motivation) และแรงจูงใจภายนอก (Instrumental or extrinsic motivation) กล่าวคือ แรงจูงใจภายใน เกิดจากความสนใจ มุ่งมั่น กระตือรือร้น ที่เป็นพลังแรงขับเคลื่อนจากภายในตัวบุคคล เพื่อให้ตนเองมีความสามารถในการใช้ภาษาสื่อสารได้ดีเหมือนเจ้าของภาษา ซึ่งชอบการเรียนรู้ภาษา และมีทัศนคติที่ดีต่อสังคมและวัฒนธรรมเจ้าของภาษา ส่วนแรงจูงใจภายนอก เกิดจากแรงกระตุ้นหรือสิ่งผลักดันจากภายนอก มีความสนใจและมุ่งมั่นเรียนรู้ภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะบางอย่าง เช่น เพื่อสอบผ่านเพื่อการทำงาน ได้รับรางวัล และเป็นที่ยอมรับจากผู้อื่น โดย Gardner (2010) เสนอว่าแรงจูงใจภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญกับความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาที่สองในระดับสูงกว่าเมื่อเทียบกับแรงจูงใจภายนอก

อย่างไรก็ตาม จากรายงานผลดัชนีความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยในปัจจุบันพบว่ายังไม่เป็นที่พึงพอใจนัก (Education First, 2024) หน่วยงานของรัฐจึงได้กำหนดนโยบายส่งเสริมให้ยกระดับการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อแก้ไขปัญหาการเรียนรู้และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยกำหนดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีให้เทียบเคียงผลกับ CEFR ในระดับเกณฑ์ตั้งแต่ B2 ขึ้นไปนั้น (กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม, 2567) ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ผู้สอนตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาสำรวจข้อมูลของผู้เรียนด้านการใช้กลยุทธ์ กำกับตนเองในการเรียนพูด ซึ่งอาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน เพื่อนำไปใช้ในออกแบบการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของผู้เรียน และส่งเสริมการใช้กลยุทธ์ที่จำเป็นต่อการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารให้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาระดับการใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2567 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
2. ศึกษาระดับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2567 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
3. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2567 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

กรอบแนวคิดวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์กำกับตนเองในการเรียนภาษาอังกฤษในด้านทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยในงานวิจัยนี้มุ่งเน้นศึกษากลยุทธ์กำกับตนเองในการพูดภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งตัวแปรทั้งสองอาจมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน นอกจากนี้ การใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจ

ในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นตัวแปรสำคัญที่อาจส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดดังกล่าวมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยและดำเนินการวิจัย แสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษานี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี จำนวน 85 คน ประกอบด้วย นักศึกษาชาย 26 คน และนักศึกษาหญิง 59 คน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษของศูนย์ภาษา ในปีการศึกษา 2567 ผู้วิจัยใช้วิธีแบบเจาะจง (Purposive sampling) ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างให้ตรงตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ มีดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ 1) แบบสอบถามการใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการพูดสื่อสาร ให้ผู้เรียนประเมินตนเองแบบมาตรวัด 5 ระดับ (Likert scale) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างและพัฒนาขึ้นโดย Sun (2022) มาปรับใช้กับงานวิจัยนี้ จำนวน 52 ข้อ โครงสร้างแบบสอบถามประกอบด้วย 4 กลุ่มกลยุทธ์ที่ใช้ในการกำกับตนเองเมื่อพูดภาษาอังกฤษ ได้แก่ (1) กลยุทธ์ด้านปัญญา จำนวน 24 ข้อ (2) กลยุทธ์ด้านสังคม จำนวน 14 ข้อ (3) กลยุทธ์ด้านเจตคติ จำนวน 4 ข้อ และ (4) กลยุทธ์ด้านแรงจูงใจ จำนวน 10 ข้อ 2) แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียน จำนวน 20 ข้อ แบบมาตรวัด 5 ระดับ เป็นแบบสอบถามที่พัฒนาจากแนวคิดของ Gardner (2004, 2010) และผู้วิจัยนำมาปรับใช้ ประกอบด้วยข้อคำถามด้านแรงจูงใจในการเรียนภาษา 2 ประเภท คือ แรงจูงใจภายใน (Internal motivation) จำนวน 10 ข้อ และแรงจูงใจภายนอก (External motivation) จำนวน 10 ข้อ

2. ในการหาค่าความตรงและความเชื่อมั่นของเครื่องมือวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามทั้งสองฉบับ ได้แก่ การใช้กลยุทธ์กำกับตนเองด้านการพูด และแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนภาษา มาแปลเป็นภาษาไทยโดยใช้เทคนิคการแปลแบบย้อนกลับ (Backward translation technique) โดยวิเคราะห์ภาษาและตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามฉบับแปลให้มีความหมายใกล้เคียงต้นฉบับมากที่สุดจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ด้านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยนำมาทดสอบค่าความตรง (Validity) โดยใช้แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน มีค่าระหว่าง 0.67-1.00 และทดสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยสถิติ Cronbach's alpha ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 มีค่าเท่ากับ 0.83 และ 0.89 ตามลำดับ ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดมาตรวัดและการแปลผลค่าเฉลี่ยการใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจในการเรียนภาษาของกลุ่มตัวอย่างไว้ และเกณฑ์กำหนดการแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แสดงในตารางที่ 1 - 2 ดังนี้

ตารางที่ 1 มาตรวัดและการแปลผลค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเรียนและการใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการพูดภาษาอังกฤษ

ระดับ	ค่าเฉลี่ยความเห็น	การแปลผล
5	4.50-5.00	มากที่สุด
4	3.50-4.49	มาก
3	2.50-3.49	ปานกลาง
2	1.50-2.49	น้อย
1	1.00-1.49	น้อยที่สุด

ที่มา: Sun (2022)

ตารางที่ 2 เกณฑ์กำหนดระดับความสัมพันธ์จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's correlation)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	การแปลผล
0.81-1.00	มีความสัมพันธ์กันมาก
0.51-0.80	มีความสัมพันธ์ปานกลาง
0.21-0.50	มีความสัมพันธ์กันน้อย
0.01-0.20	มีความสัมพันธ์กันน้อยมาก
0.00	ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ที่มา: Best & Kahn (2006)

2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ด้วยการคำนวณค่า IOC จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน มีค่าระหว่าง 0.67-1.00 ได้แก่ 1) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง เป็นคำถามเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์กำกับตนเองเมื่อพูดภาษาอังกฤษ

จำนวน 3 ข้อ และคำถามเกี่ยวกับแรงจูงใจ จำนวน 2 ข้อ มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิดเพื่อเก็บข้อมูลเชิงลึกเพิ่มเติมจากแบบสอบถาม สลับข้อคำถามอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องตามความเหมาะสม และ 2) แบบสังเกตการณ์ เป็นการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม (Participant observation) กับนักศึกษา กลุ่มตัวอย่าง และจดบันทึกข้อมูลพฤติกรรมในระหว่างกิจกรรมพูดภาษาอังกฤษ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างตามขั้นตอนเพื่อนำมาวิเคราะห์ผลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ 1) ผู้วิจัยจัดเตรียมแบบสอบถามกลยุทธ์กำกับตนเองและแรงจูงใจในการเรียนให้เป็นแบบสอบถามออนไลน์ ในฐานะอาจารย์ผู้สอนของรายวิชาได้กำหนดนัดหมายและแจ้งวัตถุประสงค์ของการวิจัย อธิบายความสำคัญและประโยชน์ของการศึกษารั้งนี้ให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทราบ ขอความร่วมมือและชี้แจงรายละเอียดในการตอบแบบสอบถาม ใช้เวลาตอบแบบสอบถามประมาณ 20 นาที เมื่อนักศึกษากลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามครบถ้วนเรียบร้อยแล้วผู้วิจัยได้จัดเก็บบันทึกข้อมูลทั้งหมด และติดตามความครบถ้วน คิดเป็นอัตราการตอบกลับร้อยละ 100
2. การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยสุ่มนักศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชายและหญิง จำนวน 6 คน จากกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับแรงจูงใจแตกต่างกัน มาสัมภาษณ์ในประเด็นคำถามเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการพูด โดยชี้แจงรายละเอียดการสัมภาษณ์และนัดหมายมาให้สัมภาษณ์ในช่วงเวลาที่กลุ่มตัวอย่างสะดวก ใช้เวลาในการสัมภาษณ์คนละประมาณ 5 นาที และผู้วิจัยซึ่งเป็นอาจารย์ผู้สอนได้บันทึกข้อสังเกตจากพฤติกรรมและวิธีการของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างในชั้นเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลการใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างจากเครื่องมือวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถามนำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการอธิบายข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องตามวัตถุประสงค์การวิจัย ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพที่เก็บรวบรวมจากการสัมภาษณ์และสังเกตการณ์นำมาวิเคราะห์ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา โดยวิเคราะห์จำแนกการใช้กลุ่มกลยุทธ์กำกับตนเองในการพูด และใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Pearson เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการพูดและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 85 คน ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาหญิง จำนวน 59 คน (ร้อยละ 69) และนักศึกษาชาย จำนวน 26 คน (ร้อยละ 31) จากข้อมูลการสำรวจด้านทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาส่วนใหญ่ประเมินตนเองว่ามีความสามารถทางภาษาอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 56) ในด้านความต้องการพัฒนาทักษะ

ภาษาของตนเอง นักศึกษาต้องการพัฒนาทักษะการพูดมากที่สุด (ร้อยละ 61) รองลงมา คือ ทักษะการอ่าน ทักษะการฟัง และทักษะการเขียน ตามลำดับ

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อแรก คือ การใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 85 คน พบว่า ในภาพรวมนักศึกษาใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการพูดภาษาอังกฤษในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.65) เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่มกลยุทธ์ นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้กลยุทธ์ด้านแรงจูงใจในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.19) รองลงมา คือ กลยุทธ์ด้านเจตคติในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.52) และใช้กลยุทธ์ด้านปัญญา (ค่าเฉลี่ย 3.48) กับกลยุทธ์ด้านสังคมในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.44) ตามลำดับ รายละเอียดผลการวิเคราะห์ระดับการใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกเป็นรายกลุ่มกลยุทธ์ (N = 85)

กลยุทธ์กำกับตนเองในการพูดภาษาอังกฤษ	ค่าเฉลี่ย (M)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ระดับ การใช้
1. กลยุทธ์ด้านปัญญา (Cognitive strategies)	3.48	0.97	ปานกลาง
2. กลยุทธ์ด้านสังคม (Social strategies)	3.44	1.28	ปานกลาง
3. กลยุทธ์ด้านเจตคติ (Affective strategies)	3.52	0.95	มาก
4. กลยุทธ์ด้านแรงจูงใจ (Motivational strategies)	4.19	0.92	มาก
รวม	3.65	0.35	มาก

นอกจากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณแล้ว เมื่อนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์และสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมมาวิเคราะห์ก็มีประเด็นสำคัญ กล่าวคือ ข้อมูลการสัมภาษณ์ตัวแทนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 6 คน โดยใช้คำถามปลายเปิดเพื่อสะท้อนความคิดเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิด วิธีการ เทคนิค หรือพฤติกรรมในการกำกับตนเองเมื่อมีส่วนร่วมในกิจกรรมพูดสนทนาภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาคนหนึ่งแสดงความคิดเห็นที่น่าสนใจว่า อยากพูดภาษาอังกฤษให้คล่องกว่านี้ คอยบอกตนเองว่าให้พยายามมากขึ้น เช่น ฝึกพูดภาษาอังกฤษกับ AI เช่น ChatGPT หาโอกาสฟังภาษาอังกฤษจากสื่อออนไลน์ ชอบฟังเพลงภาษาอังกฤษ เลียนแบบการออกเสียงให้เหมือนเจ้าของภาษา จดจำคำศัพท์ที่น่าสนใจ และสำนวนประโยคที่เรียนรู้นำมาทบทวนและฝึกพูดตาม โดยเฉพาะสำนวนประโยคที่ชอบจะจดจำได้ดี สาเหตุเพราะต้องการพูดสื่อสารได้และมีผลการเรียนดี ถ้าจับคู่สนทนากับเพื่อนในชั้นเรียนจะรู้สึกมั่นใจ เวลาพูดสนทนาโต้ตอบจะนึกถึงคำศัพท์และประโยคที่คุ้นเคย ในขณะที่พูดจะคิดตรวจสอบความถูกต้องของการออกเสียง การใช้คำศัพท์ และการเรียบเรียงคำพูดของตนเองไปด้วยเพื่อไม่มีข้อผิดพลาด นอกจากนี้ นักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นตรงกันว่า ต้องการพัฒนาด้านทักษะการพูดให้ดีขึ้น แต่มักประสบปัญหาหลัก ๆ คือ นึกคำศัพท์ไม่ออก และจะใช้ประโยคสื่อสารอย่างไร บางครั้งรู้ตัวว่าพูดผิด ต้องการความช่วยเหลือ

และคำแนะนำแก้ไขข้อผิดพลาด บรรยายภาคในชั้นเรียนที่ผ่อนคลายก็จะช่วยให้ไม่กลัวการพูดผิด รู้สึกสนุกสนานเมื่อมีส่วนร่วมในกิจกรรมพูดสนทนาโต้ตอบกับเพื่อนและอาจารย์ รับรู้ถึงประโยชน์และความสำคัญของภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษตามวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อที่สอง ในภาพรวมนักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.46) เมื่อพิจารณาระดับแรงจูงใจในการเรียนภาษา โดยแยกเป็นประเภทของแรงจูงใจ พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจภายใน (Intrinsic motivation) อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.16) และมีแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic motivation) อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.52) รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 4 - 5

ตารางที่ 4 คะแนน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง (N = 85)

แรงจูงใจ ในการเรียนภาษาอังกฤษ	คะแนน สูงสุด	คะแนน ต่ำสุด	คะแนน เฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย (M)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ระดับ
	96	42	69.16	3.46	1.83	ปานกลาง

ตารางที่ 5 คะแนน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทของแรงจูงใจ (N = 85)

แรงจูงใจ ในการเรียนภาษาอังกฤษ	คะแนน สูงสุด	คะแนน ต่ำสุด	คะแนน เฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย (M)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ระดับ
แรงจูงใจภายใน (Intrinsic motivation)	46	17	31.60	3.16	2.38	ปาน กลาง
แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic motivation)	47	21	37.48	3.52	1.16	มาก

ตารางที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกลุ่มกลยุทธ์ (N = 85)

กลยุทธ์กำกับตนเองในการพูดภาษาอังกฤษ	ความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์กำกับตนเองในการพูดและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ			
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	Sig. (p)	แปลผลระดับ	ทิศทางความสัมพันธ์
1. กลยุทธ์ด้านปัญญา (Cognitive strategies)	.144	.163	น้อยมาก	บวก
2. กลยุทธ์ด้านสังคม (Social strategies)	.258	.289	น้อย	บวก
3. กลยุทธ์ด้านเจตคติ (Affective strategies)	.297*	.026	น้อย	บวก
4. กลยุทธ์ด้านแรงจูงใจ (Motivational strategies)	.352*	.004	น้อย	บวก
รวม	.206*	.019	น้อย	บวก

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 6 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่สาม คือ ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่าในภาพรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวก และมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับน้อย ($r = .206$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่มกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ด้านเจตคติและกลยุทธ์ด้านแรงจูงใจมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับน้อย ($r = .297$) และ ($r = .352$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

ผลดำเนินการศึกษานี้ ผู้วิจัยมีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งหัวข้อการอภิปรายตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัยข้อแรก เพื่อศึกษาสำรวจระดับการใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ พบว่าในภาพรวมนักศึกษากลุ่มตัวอย่างใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก และนักศึกษาเลือกใช้กลยุทธ์กำกับตนเองด้านแรงจูงใจในระดับมากเป็นอันดับแรก สอดคล้องกับงานวิจัยของ Alotumi (2021) ที่ได้ศึกษาสำรวจกลยุทธ์กำกับตนเองด้านแรงจูงใจเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่ระดับปีการศึกษาแตกต่างกันพบว่า ในภาพรวมนักศึกษาใช้กลยุทธ์กำกับตนเองด้านแรงจูงใจในระดับปานกลางถึงมาก และสอดคล้องกับการศึกษาของ Warni et al. (2024) สำรวจกลยุทธ์กำกับตนเองด้านแรงจูงใจในการพัฒนาทักษะการพูดของนักศึกษามหาวิทยาลัยชาวอินโดนีเซียที่มีระดับปีการศึกษาแตกต่างกัน โดยภาพรวมพบว่านักศึกษามีกลยุทธ์กำกับตนเองด้านแรงจูงใจในระดับปานกลางถึงมาก ผลจากการศึกษานี้ สนับสนุนแนวคิดที่ว่ากลยุทธ์กำกับตนเอง

ด้านแรงจูงใจในการพูดเป็นความพยายามในการกำกับและควบคุมความเชื่อเพื่อจูงใจตนเองในการใฝ่เรียนรู้และพัฒนาทักษะการพูดของตนเอง (Uztosun, 2020) เมื่อผู้เรียนภาษาส่วนใหญ่มีโอกาสฝึกพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียนเท่านั้น จึงพยายามหาโอกาสฝึกฝนนอกชั้นเรียนเพื่อปรับปรุงทักษะการพูดโดยการใช้เทคโนโลยีช่วยให้เกิดการเรียนรู้ภาษา เช่น ฝึกพูดด้วยแอปพลิเคชันทางโทรศัพท์มือถือ การฝึกพูดสนทนากับ AI ซึ่งกลยุทธ์กำกับตนเองด้านแรงจูงใจเป็นสิ่งจำเป็นที่สนับสนุนการเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมายและเป็นรากฐานสำคัญต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning)

2. วัตถุประสงค์การวิจัยในข้อที่สอง เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาครั้งนี้ ในภาพรวมนักศึกษามีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Kitcharoonchai & Kitcharoonchai (2012) ซึ่งได้ศึกษาแรงจูงใจของนักศึกษาไทยสาขาวิชาเอกอังกฤษ ผลวิจัยระบุว่านักศึกษามีแรงจูงใจภายในและภายนอกอยู่ในระดับมาก เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการทำงานและความก้าวหน้าในอาชีพ นอกจากนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Selimovic (2022) ที่ได้ศึกษาสำรวจแรงจูงใจของผู้เรียนภาษาอังกฤษชาวบอสเนีย พบว่า ผู้เรียนมีทั้งแรงจูงใจภายในและภายนอกอยู่ในระดับมาก เพราะผู้เรียนเชื่อว่าความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นทักษะจำเป็นในประเทศนั้น การใช้ภาษาอังกฤษได้ดีทำให้มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่งที่ดีและนำมาซึ่งความสำเร็จในชีวิต อาจกล่าวได้ว่าผลการศึกษาที่สอดคล้องกันนี้ เนื่องจากผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (English as a foreign language) มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษจากภายนอกมากกว่า เช่น เรียนภาษาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และการทำงาน และไม่ได้สนใจจะเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาซึ่งเป็นแรงจูงใจจากภายใน อย่างไรก็ตาม แนวคิดทฤษฎีของ Gardner (2004) เสนอแนะว่าแรงจูงใจภายในมีความสำคัญมากกว่าแรงจูงใจภายนอก เพราะแรงจูงใจภายในเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ภาษามากกว่าเมื่อเทียบกับแรงจูงใจภายนอก

3. วัตถุประสงค์การวิจัยในข้อที่สาม เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการพูดภาษาอังกฤษกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จากผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมการใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการพูดภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มกลยุทธ์ กลยุทธ์ด้านเจตคติและด้านแรงจูงใจมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนกลยุทธ์ด้านอื่น ๆ ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องในบางประเด็นกับงานวิจัยของ Chen & Sukying (2024) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจภายใน การใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาชาวจีน ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีแรงจูงใจภายในอยู่ในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวมไปถึงมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน อาจกล่าวได้ว่า ยิ่งผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนจากภายในเป็นแรงขับเคลื่อนมากก็จะมีแนวโน้มในการใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการเรียนมาก และมีโอกาสประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ

มากตามไปด้วย นอกจากนี้ ยังมีความสอดคล้องในบางประเด็นกับผลการวิจัยของ Mahmoodi, Kalantari & Ghaslani (2014) ซึ่งได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการเรียน แรงจูงใจ และผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของผู้เรียนชาวอิหร่าน และพบว่าการใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการเรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับแรงจูงใจในการเรียน เมื่อผู้เรียนมีแรงจูงใจจะตั้งเป้าหมายการเรียนรู้และกำหนดกลยุทธ์ที่จะใช้กับกิจกรรมเรียนรู้ในชั้นเรียน ดังนั้น ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจจะทุ่มเทเวลาและพลังให้กับการเรียนรู้และใช้กลยุทธ์กำกับตนเองอย่างเหมาะสม เมื่อผู้เรียนใช้กลยุทธ์กำกับตนเองได้อย่างดีก็จะมีแรงจูงใจมากขึ้นในการทำภาระงาน (Task) หรือ กิจกรรมเรียนรู้ ดังนั้น แม้ว่าผลการวิจัยนี้จะแสดงให้เห็นว่ากลยุทธ์กำกับตนเองในการพูดภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับน้อย แต่ตัวแปรทั้งสองดังกล่าวมีบทบาทสำคัญที่อาจส่งผลต่อความสามารถในการพูดของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาระดับการใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการพูดภาษาอังกฤษ และระดับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี หลังจากดำเนินการตามวัตถุประสงค์การวิจัยแล้ว ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. ด้านการใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการพูดภาษาอังกฤษ ในภาพรวมนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่มกลยุทธ์แล้ว พบว่า นักศึกษาไม่ได้ใช้กลยุทธ์อย่างเพียงพอทุกด้าน กล่าวคือ นักศึกษาใช้กลยุทธ์กำกับตนเองด้านปัญญาและด้านสังคมอยู่ในระดับปานกลาง จึงเสนอแนะว่าผู้สอนควรให้ความสำคัญต่อการสอนวิธีการเรียนและฝึกฝนให้ผู้เรียนใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการพูดอย่างเหมาะสมในกิจกรรมเรียนรู้ จัดกิจกรรมเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้กลยุทธ์จะช่วยให้ผู้เรียนนำไปใช้เรียนรู้ด้วยตนเอง นอกชั้นเรียนอย่างเหมาะสม เช่น การจดจำคำศัพท์ ตรวจสอบตนเองขณะพูด หาโอกาสฝึกฝนและมีส่วนร่วมในกิจกรรมพูด กำหนดเป้าหมายและประเมินความก้าวหน้าของตนเอง การฝึกให้ผู้เรียนใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการเรียนรู้ชนิดต่าง ๆ เป็นการสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถควบคุมการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (Learner autonomy)

2. ด้านแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยนี้พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจภายนอกมากกว่าแรงจูงใจภายใน จึงเสนอแนะว่าผู้สอนควรสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นแรงขับเคลื่อนให้ผู้เรียนใฝ่รู้และพยายามหาโอกาสพัฒนาทักษะการพูดทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนผ่านเทคโนโลยีทันสมัยต่าง ๆ ในปัจจุบัน เช่น การเรียนรู้แบบผสมผสาน กิจกรรมเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความสนใจ การเรียนอย่างมีเป้าหมาย ชั้นเรียนที่เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ การเรียนรู้แบบร่วมมือ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดี ตระหนักถึงประโยชน์และความสำคัญของภาษาอังกฤษ รวมไปถึงการชื่นชมวัฒนธรรมและภาษาที่เรียนรู้ ให้เกิดความสุข

สนุกสนานในการเรียนรู้ ไม่รู้สึกวิตกกังวล ซึ่งการที่ผู้เรียนมีแรงจูงใจภายในน่าจะส่งผลให้ประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ได้มากกว่าเมื่อเทียบกับแรงจูงใจภายนอก และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญสู่ความสำเร็จในการประกอบอาชีพของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะในงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาข้อมูลการใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการพูดภาษาอังกฤษทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยออกแบบวิธีดำเนินการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed method) จะทำให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมเชิงประจักษ์ครบถ้วนทุกมิติ ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของผู้เรียน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้นและมีระดับความสามารถทางภาษา (CEFR) ตามที่หน่วยงานภาครัฐได้ตั้งเป้าหมายไว้

2. การศึกษาตัวแปรสำคัญอื่น ๆ ที่อาจส่งผลต่อการใช้กลยุทธ์กำกับตนเองในการพูด เช่น ความถนัดทางภาษา ระดับความสามารถ ระดับขั้นการศึกษา รูปแบบการเรียนรู้ และเสนอแนะว่าควรมีการศึกษาเชิงทดลองผลของการใช้รูปแบบการสอนกลยุทธ์กำกับตนเองในการพูดภาษาอังกฤษที่มีต่อระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน ทั้งนี้ ผลจากการศึกษาดังกล่าวอาจเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (2567). **ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่องนโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2567**. [ออนไลน์], เข้าถึงได้จาก <https://www.ops.go.th/en/ches-downloads/edu-standard/item/9625-2567>. (2567, 19 ตุลาคม).
- Alotumi, M. (2021). EFL College Junior and Senior Students' Self-Regulated Motivation for Improving English Speaking: A Survey Study. *Heliyon*, 7(4): 1 - 10.
- Best, W. & Kahn, V. (2006) **Research in Education. (10th ed)**. Pearson Education, Cape Town.
- Chen, Z. & Sukying, A. (2024). Relationship between Intrinsic Motivation, Self-Efficacy, Self-Regulated Learning, and English Achievement among Chinese High School Students. *Journal of English Language and Linguistics*. 5(3): 261 - 276.
- Education First (EF). (2024). **EF English Proficiency Index**. [Online], Available: <https://www.ef.co.th/eipi/regions/asia/thailand>. (2024, 19 October).
- Gardner, R. (2004). **Attitude Motivation Test Battery: International AMTB Research Project**. Canada: The University of Western Ontario.

- Gardner, R. (2010). **Motivation and Second Language Acquisition: The Socio-Educational Model**. New York: Peter Lang Publishing.
- Harmer, J. (2015). **The Practice of English Language Teaching**. London: Pearson.
- Kitcharoonchai, N. & Kitcharoonchai, T. (2012). Motivation Toward English Language Learning of Thai Students Majoring in English at Asia-Pacific International University. **Catalyst**. 7(1): 21 - 38.
- Mahmoodi, M., Kalantari, B., & Ghaslani, R. (2014). Self-Regulated Learning (SRL), Motivation and Language Achievement of Iranian EFL Learners. **Procedia - Social and Behavioral Sciences**. 98(7): 1062 - 1068.
- Oxford, R. (2017). **Teaching and Researching Language Learning Strategies: Self-Regulation in Context**. Taylor & Francis Group.
- Selimovic, S. (2022). An Exploration of Students' Motivation in Learning English. **MAP Social Sciences**. 2(2): 24 - 31.
- Sun, P. (2022). Strategic Self-Regulation for Speaking English as a Foreign Language: Scale Development and Validation. **TESOL Quarterly**. 56(4): 1369 - 1383.
- Teng, L. (2022). **Self-Regulated Learning and Second Language Writing: Fostering Strategic Language Learners**. Springer Publishing.
- Teng, L. & Zhang, J. (2021). Can Self-regulation be Transferred to Second/Foreign Language Learning and Teaching? Current Status, Controversies, and Future Directions. **Applied Linguistics**. 43(2): 587 - 595.
- Uztosun, S. (2020). The Development of a Scale for Measuring the Self-Regulated Motivation for improving Speaking English as a Foreign Language. **The Language Learning Journal**. 48(2): 213 - 225.
- Uztosun, S. (2021). Foreign Language Speaking Competence and Self-Regulated Speaking Motivation. **Foreign Language Annals**. 54(2): 410 - 428.
- Warni, S., Apoko, T., Martriwati, & Na Nongkhai, A. (2024). A Study on University Students' Self Regulated Motivation to Improve EFL Speaking Skills Across Academic Levels. **Journal of Languages and Language Teaching**. 12(2): 661 - 676.
- Zhu, Y., Zhang, J., Au, W., & Yates, G. (2020). University Students' Online Learning Attitudes and Continuous Intention to Undertake Online Courses: A Self-Regulated Learning Perspective. **Educational Technology Research and Development**. 68(3): 1485 - 1519.